

अपिचादृष्टमपिपदार्थमनुमानेन जानंतीत्याह रूपेति स्थूलदृष्ट्या रूपवतमपिदृक्षं उदयास्तमने आद्येतेष्टन्मात्रलेन अरूपत्वात् बुधाः धिया अरूपं च न्मात्रमेव समनुपश्यंति यथाहुः आदावते च यन्नास्तिवर्तमानेपित
त्तथेति तथातद्गता उदयास्तमयगतास्तद्वर्तिनः सवितुर्गतिदूरत्वदोषात्पक्षेणागुह्यमाणामपिदेशांतरप्राप्तिर्लिंगेन धियापश्यंति एवंदृश्यमानस्यासत्त्वेऽदृश्यमानस्य सत्त्वे च दृष्टांतद्वयमुक्तं ॥ ९ ॥ दाष्टांतिकमाह तथे
ति यथेदंतथादूरस्थं रविगतिवत्तुल्यं प्रकरणादालानं बुद्धिप्रदीपेन पूर्वोक्तरीत्या समनुपश्यंतोत्यनुषज्यते प्रत्यासन्नं निकटस्थमपि ज्ञेयं प्रपञ्चं निनीषंति नेतुमिच्छंति किंप्रति ज्ञानाभिसंहितं ज्ञानशब्देनाभिसंहि
तं ज्ञानशब्दाभिधेयं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्मेत्यादिश्रुतिभ्यः तस्यति ब्रह्मणि प्रविष्टापयितुमिच्छंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ एतच्चोपायेनैव सिरस्यतीतिसदृष्टांतमाह नहीति ॥ ११ ॥ उपादानोपादेययोर्भे
दात्स्मृगेण मृगइव ज्ञानेन स्वसजातीयेन ज्ञेयं गृह्यते वशीक्रियते भूम्येव वक्षइत्यर्थः ॥ १२ ॥ मूर्तिषु स्थूलदेहेषु मूर्तिस्थं लिंगदेहस्थं ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेन यीदृश्या ॥ १३ ॥ नन्वात्मनो धीवन्निविष्यत्येव जडत्वापन्निरित्या
शंक्याह नोत्सहंत इति पराबुद्धिश्चरमाधीवृत्तिः परं शुद्धबोध्यं न पश्यति घटवत् तथा च वृत्तिव्याप्तिरेव ब्रह्मण्यस्ति नतु फलव्याप्त्येव हेतुशाल्बकृद्भिर्निराकृतं ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्ति

रूपवतं तमरूपत्वादुदयास्तमने बुधाः ॥ धिया समनुपश्यंति तद्गताः सवितुर्गतिं ॥ ९ ॥ तथा बुद्धिप्रदीपेन दूरस्थं सुविपश्चितः ॥ प्रत्यासन्नं निनीषंति ज्ञेयं ज्ञानाभिसं
हितं ॥ १० ॥ न हि खल्वनुपायेन कश्चिदर्थोभिसिद्ध्यति ॥ सूत्रजालैर्यथामत्स्यानबध्नंति जलजीविनः ॥ ११ ॥ स्मृगैर्गणांग्रहणं पक्षिणां पक्षिभिर्यथा ॥ गजानां
च गजैरेव ज्ञेयं ज्ञानेन गृह्यते ॥ १२ ॥ अहिरेव त्यहेः पादानपश्यतीति हिनः श्रुतं ॥ तद्वन्मूर्तिषु मूर्तिस्थं ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति ॥ १३ ॥ नोत्सहंते यथावेत्तुमिद्विश्वैरिद्रि
याण्यपि ॥ तथैवेह पराबुद्धिः परंबोध्यं न पश्यति ॥ १४ ॥ यथा चंद्रोऽहमावास्यामलिग्मत्वाद्ब्रह्मते ॥ न च नाशोऽस्य भवति तथा विद्धि शरीरिणं ॥ १५ ॥ क्षीणको
शोऽहमावास्यां चंद्रमानप्रकाशते ॥ तद्वन्मूर्तिविमुक्तोऽसौ शरीरो नोपलभ्यते ॥ १६ ॥ यथा काशांतरं प्राप्य चंद्रमाभ्राजते पुनः ॥ तद्वह्निगांतरं प्राप्य शरीरी
भ्राजते पुनः ॥ १७ ॥ जन्मवृद्धिः क्षयश्चास्य प्रत्यक्षेणोपलभ्यते ॥ सातु चांद्रमसीवृत्तिर्नतु तस्य शरीरिणः ॥ १८ ॥ उत्पत्तिवृद्धि वयसायथा स इति गृह्यते ॥
चंद्र एव त्वमावास्यां तथा भवति मूर्तिमान् ॥ १९ ॥

व्याप्तिरपेक्ष्यत इति ॥ १४ ॥ वृत्तिरूपोपाधिलये पिब्रह्मास्ति नतु स्थूलशेषद्वयसदृष्टांतमाह यथेति अमावास्यां सूर्येण सहवासं प्राप्य अलिग्मत्वात् ज्ञापकोपाधिशून्यत्वात् तथाऽनन्तशरीरिणं विद्धि ॥ १५ ॥ कोशः
स्थूलशरीरं मूर्त्यावृत्त्या विमुक्तः ॥ १६ ॥ एवं सुप्ति समाध्यासोऽहमावास्यामलिग्मत्वात् सत्त्वमुक्त्वा व्युत्थानलिंगेनापितद्वद् यथेति आकाशांतरं अवकाशभेदं लिंगांतरमित्युक्तेः समाधौ पूर्वलिङ्गनाश उक्तः तथा वृद्धि वृद्धिचिन्त्यायेन लि
गांतरोत्पत्तिरित्यर्थः ॥ १७ ॥ जन्मेति चांद्रमसी चंद्रमंडलस्य वृत्तिर्धर्मः एवं शरीरस्यैव जन्मादिनात्मन इत्यर्थः ॥ १८ ॥ तत्र परमतेन युक्तिमाह उत्पत्तीति उत्पत्त्यादिकालभेदात् परिमाणदिभेदेन शरीरभेदेपि
स एवायं देवदत्त इति शरीरिण एवेक्यं प्रत्यभिज्ञायते एवममावास्यामित्यदर्शनं लक्ष्यते नतु अदर्शनं गतोपि मूर्तिमात्रलब्धेदं शब्दोप्येक एव बाल्याद्यवस्थांतरप्राप्ता विवदेहांतरप्राप्ता विप एक एव देहीत्यर्थः ॥ १९ ॥